

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 24. januarja 2018*

„Pritožba – Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Besedna znamka FITNESS –
Zavrnitev zahteve za ugotovitev ničnosti“

V zadevi C-634/16 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 7. decembra 2016,

Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopa M. Rajh, agentka,

pritožnik,

druga stranka v postopku je

European Food SA s sedežem v kraju Drăgănești (Romunija), ki jo zastopa I. Speciac, odvetnik,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Société des produits Nestlé SA s sedežem v kraju Vevey (Švica), ki jo zastopajo A. Jaeger-Lenz,
S. Cobet-Nüse in A. Lambrecht, odvetniki,

intervenientka na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta (poročevalka), predsednica senata, C.G. Fernlund, J.-C. Bonichot,
S. Rodin in E. Regan, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez
sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

- 1 Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 28. septembra 2016, European Food/EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS) (T-476/15, EU:T:2016:568, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to razveljavilo odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 19. junija 2015 (R 2542/2013-4) (v nadaljevanju: sporna odločba), ki je bila izdana v okviru postopka za ugotovitev ničnosti med družbama European Food SA in Société des produits Nestlé SA.

Pravni okvir

Uredba 2868/95

- 2 Pravilo 37(b)(iv) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1041/2005 z dne 29. junija 2005 (UL 2005, L 172, str. 4) (v nadaljevanju: Uredba št. 2868/95), določa:

„Zahteva Uradu za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti [znamke Evropske unije] v skladu s členom 55 uredbe vsebuje:

[...]

(b) kar zadeva razloge, na katerih temelji zahteva,

[...]

(iv) navedbo dejstev, dokazov in navedb, predloženih v podporo tem razlogom.“

- 3 Pravilo 40 te uredbe določa:

„1. Vsaka zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti, ki se šteje za vloženo, se naznani imetniku [znamke Evropske unije]. Če Urad ugotovi, da je zahteva dopustna, pozove imetnika [znamke Evropske unije], naj poda svoja stališča v roku, ki mu ga določi.

2. Če imetnik znamke Skupnosti ne poda nobenih stališč, lahko Urad odloči o razveljavitvi ali ugotovitvi ničnosti na podlagi dokazov, s katerimi razpolaga.

3. Vsa stališča, ki jih poda imetnik [znamke Evropske unije], se posredujejo vložniku zahteve, od katerega Urad zahteva, če se mu to zdi primerno, odgovor v roku, ki ga določi Urad.“

- 4 Pravilo 50(1) navedene uredbe določa:

„1. Razen če ni drugače določeno, se določbe v zvezi s postopkom na oddelku, ki je sprejel odločbo, proti kateri je vložena pritožba, v pritožbenem postopku smiselno uporabljajo.

Zlasti, če je pritožba naperjena proti odločitvi, sprejeti v postopku ugovora, se člen 78a Uredbe ne uporablja za časovne roke, določene na podlagi člena 61(2) Uredbe.

Če je pritožba naperjena proti odločitvi oddelka za ugovore, odbor omeji preizkus pritožbe na dejstva in dokaze, predložene v rokih, ki jih določi ali navede oddelek za ugovore skladno z uredbo in temi pravili, razen če odbor meni, da je treba dodatna in dopolnilna dejstva in dokaze upoštevati v skladu s členom 74(2) Uredbe.“

Uredba (ES) št. 207/2009

- 5 Člen 7 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o [znamki Evropske unije] (UL 2009, L 78, str. 1), naslovljen „Absolutni razlogi za zavrnitev“, v odstavku 1 določa:

„1. Kot blagovna znamka se ne registrirajo:

[...]

(b) znamke, ki so brez slehernega razlikovalnega učinka;

(c) znamke, ki jih sestavljajo izključno znaki ali podatki, ki lahko v gospodarskem prometu označujejo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali druge lastnosti blaga ali storitve;

[...]“

- 6 Člen 41(1) te uredbe določa:

„V treh mesecih od datuma objave prijave blagovne znamke Skupnosti lahko vložijo pisni ugovor zoper registracijo blagovne znamke, ki temelji na tem, da blagovna znamka ne more biti registrirana po členu 8 [...]

[...]“

- 7 Člen 52, naslovljen „Absolutni razlogi za ničnost“, ki je v oddelku 3 z naslovom „Razlogi za ničnost“, in sicer pod naslovom VI navedene uredbe, določa:

„1. [Znamka Evropske unije] se razglasi za nično na podlagi zahteve, vložene pri Uradu ali na podlagi nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitve pravic,

(a) če je bila [znamka Evropske unije] registrirana v nasprotju z določbami člena 7;

(b) če prijavitelj ni ravnal v dobri veri ob vložitvi prijave blagovne znamke.

2. Če je bila [znamka Evropske unije] registrirana ob kršitvi določb člena 7(1)(b), (c) ali (d), se kljub temu ne more razglasiti za nično, če je zaradi uporabe po registraciji pridobila razlikovalen značaj za blago ali storitve, za katere je registrirana.

[...]“

- 8 Člen 57(1) te uredbe določa:

„Med preizkusom zahteve za razveljavitev pravic ali ugotovitev ničnosti Urad povabi stranko tolikokrat, kot je potrebno, da [poda] svoje pripombe v roku, ki ga določi Urad, o navedbah drugih strank ali o svojih navedbah.“

- 9 Člen 60 pod naslovom VII, imenovanem „Pritožba“, Uredbe št. 207/2009 določa:

„Pritožba se pisno vloži pri Uradu v dveh mesecih po datumu obvestila o odločbi, zoper katero je vložena pritožba. Šteje se, da je pritožba vložena šele, ko je plačana pristojbina za pritožbo. V roku štirih mesecev po datumu obvestila o odločbi je treba vložiti pisno izjavo, ki navaja vzroke za pritožbo.“

10 Člen 63 te uredbe, naslovljen „Preverjanje pritožbe“, v odstavku 2 določa:

„Med preverjanjem pritožbe odbor za pritožbe povabi stranke tolikokrat kolikor je potrebno, da v določenem roku predstavijo svoja stališča o odločitvah odbora ali o vlogah nasprotnih strank.“

11 Člen 76, naslovljen „Preučevanje dejstev s strani Urada po uradni dolžnosti“, ki je v oddelku 1, naslovljenem „Splošne določbe“, pod naslovom IX, imenovanim „Postopek“, navedene uredbe določa:

„1. V postopku Urad preveri dejstva po uradni dolžnosti; vendar pa je Urad v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije pri tem preizkusu omejen na zahtevani ukrep in na dejstva, dokaze in navedbe, ki so jih podale stranke.

2. Urad lahko spregleda dejstva, na katere se stranke niso sklicevale, ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času.“

12 Člen 78(1) te uredbe določa:

„Pri vsakem postopku pred Urdom se lahko dokazi dajejo ali pridobivajo na naslednje načine:

- (a) zaslišanje strank;
- (b) zahteva po informacijah;
- (c) predložitev dokumentov in posameznih dokazov;
- (d) zaslišanje prič;
- (e) izvedenska mnenja;
- (f) zaprisežene ali potrjene pisne izjave ali izjave, ki imajo podoben učinek po zakonu države, v kateri je izjava sestavljena.“

Dejansko stanje

13 Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi dejanski okvir spora, ki mu je bil predložen v odločanje, povzelo tako:

„1 Intervenientka, družba Société des produits Nestlé SA, je 20. novembra 2001 pri [EUIPO] na podlagi Uredbe [  t. 207/2009] vložila zahtevo za registracijo znamke Evropske unije.

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak FITNESS.

3 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razrede 29, 30 in 32 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in za vsakega izmed teh razredov ustrezajo tem opisom:

- razred 29: ‚Mleko, smetana, maslo, sir, jogurti in drugi prehrambeni pripravki iz mleka, nadomestki mlečnih živil, jajca,   eleji, sadje, zelenjava, proteinski pripravki za   love  sko prehrano‘;
- razred 30: ‚  ita in pripravki iz   it;   ita, pripravljena za zaužitje;   ita za zajtrk; prehrambeni izdelki na osnovi riža ali moke‘;

- razred 32: ‚Negazirane vode, gazirane vode ali vode z dodanim ogljikovim dioksidom, izvirske vode, mineralne vode, aromatizirane vode, sadne pijače, sadni sokovi, nektarji, limonade, sodavice in druge brezalkoholne pijače, sirupi in drugi pripravki za pripravo sirupov ter drugi pripravki za pripravo pijač‘.
- 4 Prijavljena znamka je bila 30. maja 2005 registrirana kot znamka Evropske unije pod številko 2470326 za proizvode zgoraj iz točke 3 (v nadaljevanju: sporna znamka).
- 5 Tožeča stranka, European Food SA, je 2. septembra 2011 vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti sporne znamke na podlagi člena 52(1)(a) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 7(1)(b) in (c) navedene uredbe.
- 6 Oddelek za izbris je 18. oktobra 2013 v celoti zavrnil zahtevo za ugotovitev ničnosti.
- 7 Tožeča stranka je 16. decembra 2013 zoper odločbo oddelka za izbris pri EUIPO vložila pritožbo.
- 8 Četrty odbor za pritožbe pri EUIPO je z odločbo z dne 19. junija 2015 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) pritožbo zavrnil.
- 9 Odbor za pritožbe je ugotovil, da v postopku za ugotovitev ničnosti dokazno breme v zvezi s tem, da je sporna znamka brez razlikovalnega učinka ali da je opisna v smislu člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009, nosi stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti. Dodal je, da je upoštevni datum, na katerega se morajo nanašati dokazi, datum vložitve zahteve za registracijo sporne znamke, to je 20. november 2001. Poleg tega ima po njegovem mnenju upoštevna javnost glede na to, da gre za proizvode, ki so poceni in za široko potrošnjo, nižjo stopnjo pozornosti od povprečne.
- 10 Odbor za pritožbe je v zvezi z domnevno opisnostjo ugotovil, da je bila večina dokazov, ki so bili predloženi pred oddelkom za izbris, iz obdobja po upoštevnem datumu ali pa se nanašala na ozemlje Romunije, preden je ta pristopila k Evropski uniji. Glede kopij iz slovarjev v zvezi s pojmom ‚fitness‘ je ugotovil, da ta pojem leta 2001 z vidika potrošnikov ni pomenil bistvene značilnosti zadevnih proizvodov. Menil je, da je navedeni pojem za zadevne proizvode sugestiv in da izhaja iz ohlapne pomenljivosti. Zato po njegovem mnenju dokazi, ki so bili predloženi oddelku za izbris, niso bili zadostni za ugotovitev opisnosti sporne znamke.
- 11 Odbor za pritožbe je poleg tega kot prepozne zavrnil več dokazov, ki so bili prvič predloženi pred njim, ne da bi jih preučil. V zvezi s tem je po analogiji uporabil pravilo 50(1), tretji pododstavek, Uredbe [št. 2868/95] v povezavi s pravilom 37(b)(iv) te uredbe.
- 12 Odbor za pritožbe je prav tako menil, da je pojem ‚fitness‘, ker je po vsebini sugestiv in dvoumen, primeren, da proizvode, na katere se nanaša sporna znamka, označi kot proizvode intervenientke, in jih tako razlikuje od proizvodov drugih podjetij. Zato je ugotovil, da tožeča stranka ni dokazala neobstoja razlikovalnega učinka te znamke.“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 14 Družba European Food je 19. avgusta 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razveljavitev sporne odločbe.
- 15 V utemeljitev tožbe je družba European Food navedla tri tožbene razloge, ki so se nanašali, prvič, na to, da odbor za pritožbe ni upošteval dokazov, ki so bili prvič predloženi pred njim, drugič, na opisnost sporne znamke, in tretjič, na neobstoj razlikovalnega učinka navedene znamke.

- 16 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo razveljavilo sporno odločbo in EUIPO naložilo plačilo svojih stroškov in stroškov družbe European Food.

Predlogi strank pred Sodiščem

- 17 EUIPO s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi in
 - družbi European Food naloži plačilo stroškov.
- 18 Družba European Food Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne in
 - EUIPO naloži plačilo stroškov tega postopka.

Pritožba

Prvi pritožbeni razlog: kršitev člena 76(2) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s pravilom 50(1) Uredbe št. 2868/95

Trditve strank

- 19 Prvi pritožbeni razlog je v bistvu sestavljen iz štirih delov.
- 20 EUIPO v okviru prvega dela tega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče v točki 56 izpodbijane sodbe napačno navedlo, da uredbi št. 207/2009 in št. 2868/95 ne vsebujeta določb, s katerimi bi bil določen rok za predložitev dokazov v okviru postopka za ugotovitev ničnosti iz absolutnih razlogov za ničnost.
- 21 Čeprav v uredbah št. 207/2009 in št. 2868/95 ni nobenega vnaprej izrecno določenega roka, naj bi bil EUIPO v skladu s členom 57(1) Uredbe št. 207/2009 in s pravilom 40 Uredbe št. 2868/95 pristojen za določitev rokov na podlagi ukrepov procesnega vodstva.
- 22 Možnost, ki je priznana EUIPO na podlagi člena 76(2) Uredbe št. 207/2009, da ne upošteva dejstev, na katera se stranke niso sklicevale, oziroma dokazov, ki jih niso predložile pravočasno, naj bi zato veljala tako za roke, ki so neposredno določeni z uredbama št. 207/2009 in št. 2868/95, kot za roke, ki jih določi EUIPO na podlagi ukrepov procesnega vodstva.
- 23 Poleg tega naj bi se navedeni člen uporabljal za vse vrste postopkov pred EUIPO in naj zato ne bi določal nikakršnega razlikovanja med postopki z ugovorom in postopki za ugotovitev ničnosti.
- 24 EUIPO v okviru drugega dela navedenega pritožbenega razloga meni, da je Splošno sodišče v točkah 57 in 58 izpodbijane sodbe napačno presodilo, da je dokaze mogoče predložiti kadar koli, tudi v fazi pritožbe, če ni določen rok, ki bi ga bilo treba spoštovati.
- 25 V okviru tretjega dela pritožbenega razloga EUIPO poudarja, da obseg pravila 50(1) Uredbe št. 2868/95 ni omejen na postopke z ugovorom, ker v tej določbi ni pojasnjena narava zadevnega postopka. Splošno sodišče naj bi s tem, da je svoje razlogovanje osredotočilo na pravilo 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95, ki izrecno napotuje na postopke z ugovorom, kršilo pravilo, navedeno v prvem

pododstavku navedenega pravila, v skladu s katerim se določbe v zvezi s postopki na oddelku, ki je sprejel odločbo, proti kateri je vložena pritožba, v pritožbenem postopku smiselno uporabljajo, če ni določeno drugače. Zato naj bi se člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 uporabljal tudi v okviru postopka za ugotovitev ničnosti.

- 26 Nazadnje, EUIPO v okviru četrtega dela prvega pritožbenega razloga trdi, da je z izpodbijano sodbo odboru za pritožbe odvzeta pristojnost, ki jo ima na podlagi člena 76(2) Uredbe št. 207/2009. EUIPO v zvezi s tem trdi, da je dopustnost vsakega dodatnega dokaza, ki je bil pred oddelkom za izbris predložen po koncu pisnega dela postopka, odvisna od izvajanja diskrecijske pravice oddelka za izbris na podlagi člena 76(2) Uredbe št. 207/2009.
- 27 Po navedbah EUIPO je odbor za pritožbe ob upoštevanju rokov, ki jih je določil oddelek za izbris, in zato, da bi družbi European Food omogočil, da odgovori na dejstva in trditve, ki jih je predložila družba Société des produits Nestlé, moral izvajati svojo diskrecijsko pravico na podlagi člena 76(2) Uredbe št. 207/2009 pri odločitvi, ali je treba upoštevati dokaze, ki so bili prvič predloženi pred njim. EUIPO pa poudarja, da je odbor za pritožbe po poglobljeni analizi vseh upoštevnihih okoliščin obravnavane zadeve ugotovil, da ustrezni dokazi niso bili niti dodatni niti dopolnilni, temveč preprosto novi in zato nedopustni.
- 28 Odboru za pritožbe naj zato ne bi bilo treba upoštevati dokazov, ki so se nanašali na razlog za ničnost, ker ti dokazi niso bili predloženi pravočasno v okviru postopka za ugotovitev ničnosti.
- 29 Družba European Food izpodbija trditve EUIPO.

Presoja Sodišča

- 30 EUIPO v okviru prvega in drugega dela prvega pritožbenega razloga, ki ju je treba obravnavati skupaj, trdi, prvič, da je Splošno sodišče v točki 56 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da uredba št. 207/2009 in št. 2868/95 ne vsebujeta določbe, ki bi določala rok za predložitev dokazov v okviru zahteve za ugotovitev ničnosti, ki temelji na absolutnih razlogih za ničnost, in drugič, da je Splošno sodišče v točkah 57 in 58 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da je dokaze mogoče predložiti kadar koli, tudi v fazi pritožbe, če ni določen rok za predložitev dokazov v okviru zahteve za ugotovitev ničnosti, ki temelji na absolutnih razlogih za ničnost.
- 31 V skladu s členom 52 Uredbe št. 207/2009 je po registraciji znamke kot znamke Unije mogoče na zahtevo, predloženo pri EUIPO, v nekaterih okoliščinah in zlasti, če je bila znamka registrirana v nasprotju z določbami člena 7 te uredbe, razglasiti ničnost navedene znamke. Ta zahteva mora v skladu s pravilom 37(b)(iv) Uredbe št. 2868/95 vsebovati navedbo dejstev, dokazov in navedb, predloženih v podporo zahtevi. Poleg tega EUIPO v skladu s členoma 57 in 78 Uredbe št. 207/2009 med tem postopkom stranke tolikokrat, kolikor je potrebno, povabi, naj predstavijo svoja stališča, in lahko tudi odloči o preiskovalnih ukrepih, med katerimi je tudi predložitev dejstev ali dokazov.
- 32 Iz teh določb izhaja, da v okviru postopka za ugotovitev ničnosti na podlagi razlogov za absolutno ničnost sicer ni določen noben rok za zahtevo za razglasitev ničnosti registracije znamke, v nasprotju s tem, kar je določeno v členu 41 Uredbe št. 207/2009 – v zvezi z ugovorom registraciji znamke iz relativnih razlogov za zavrnitev – ki določa trimesečni rok za vložitev ugovora, vendar je rok določen za predložitev dokazov v okviru zahteve za ugotovitev ničnosti oziroma lahko ta rok določi EUIPO na podlagi svoje pristojnosti za organizacijo postopka.
- 33 Zato naj bi Splošno sodišče s tem, da je v točki 56 izpodbijane sodbe navedlo, da Uredba št. 207/2009 ne vsebuje nobene določbe, ki bi določala rok za predložitev dokazov, napačno uporabilo pravo. Vendar je iz ustaljene sodne prakse Sodišča razvidno, da je treba pritožbo, če je iz obrazložitve sodbe

Splošnega sodišča razvidna kršitev prava Unije, izrek te sodbe pa je utemeljen z drugimi pravnimi razlogi, zavrniti (sodba z dne 21. julija 2016, EUIPO/Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, točka 29 in navedena sodna praksa).

- 34 Tako je v obravnavani zadevi. Natančneje, Splošno sodišče razveljavitve sporne odločbe ni utemeljilo z neobstojem roka za predložitev dokazov, temveč z dejstvom, da je odbor za pritožbe napačno odločil, da dokazov, ki jih je pritožnica prvič predložila pred odborom za pritožbe, ni mogoče upoštevati zaradi njihove prepozne predložitve.
- 35 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti – v nasprotju s tem, kar zatrjuje EUIPO – da je Splošno sodišče v točki 58 izpodbijane sodbe presodilo, da se s členom 76(2) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s pravilom 37(b)(iv) Uredbe št. 2868/95 ne zahteva, da mora odbor za pritožbe dokaze, ki so prvič predloženi pred njim, šteti za prepozne.
- 36 Dalje, iz sodne prakse je razvidno, da noben načelni razlog, ki je povezan z naravo postopka, ki poteka pred odborom za pritožbe, ali s pristojnostjo tega organa, ne izključuje, da navedeni odbor pri odločanju o pritožbi, ki mu je bila predložena, upošteva dejstva ali dokaze, ki so prvič predloženi na stopnji pritožbe (sodba z dne 13. marca 2007, UUNT/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, točka 49).
- 37 Poleg tega iz člena 64(1) Uredbe št. 207/2009 izhaja, da lahko odbor za pritožbe na podlagi pritožbe, o kateri odloča, izvršuje pristojnosti oddelka, ki je sprejel izpodbijano odločbo, in mora torej v tem okviru v celoti na novo preizkusiti pravno in dejansko utemeljenost ugovora (sodba z dne 13. marca 2007, UUNT/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, točka 57).
- 38 Kot izhaja iz členov 63 in 78 Uredbe št. 207/2009, odbor za pritožbe pri preizkusu utemeljenosti pritožbe, o kateri odloča, stranke tolikokrat, kolikor je potrebno, povabi, naj v roku, ki jim je določen, predstavijo svoja stališča o njegovih obvestilih ali o navedbah drugih strank, in lahko tudi odloči o preiskovalnih ukrepih, med katerimi je tudi predložitev dejstev ali dokazov. Te določbe potrjujejo možnost, da se dejanska podlaga na različnih stopnjah postopka, ki poteka pred EUIPO, poveča (sodba z dne 13. marca 2007, UUNT/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, točka 58).
- 39 Sodišče je v točkah 60 in 61 sodbe z dne 13. marca 2007, UUNT/Kaul, (C-29/05 P, EU:C:2007:162), sicer res poudarilo, da se člen 59 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189), ki ima enako vsebino kot člen 60 Uredbe št. 207/2009, ki opredeljuje pogoje vložitve pritožbe pri odboru za pritožbe, ne sklicuje na predložitev dejstev in dokazov, ampak zgolj na vložitev izjave, ki navaja vzroke za pritožbo, v roku štirih mesecev in ga zato ni mogoče razlagati tako, da daje vlagatelju take pritožbe na voljo nov rok za predložitev dejstev in dokazov v podporo njegovemu ugovoru.
- 40 Vendar na podlagi sodbe z dne 13. marca 2007, UUNT/Kaul, (C-29/05 P, EU:C:2007:162), ni mogoče sklepati, da je treba vse dokaze, predložene pri odboru za pritožbe, šteti za prepozne v vseh okoliščinah.
- 41 Prvič, ugotoviti je treba, da se je zadeva, v kateri je bila izdana sodba z dne 13. marca 2007, UUNT/Kaul, (C-29/05 P, EU:C:2007:162), za razliko od obravnavane nanašala na postopek z ugovorom zoper registracijo znamke. Pravilo 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95 pa določa, da če je pritožba naperjena proti odločitvi oddelka za ugovore, odbor za pritožbe omeji preizkus pritožbe na dejstva in dokaze, predložene v rokih, ki jih določi ali navede oddelek za ugovore. Zato se v tem okviru dokazi, predloženi pri odboru za pritožbe, štejejo za prepozne, po potrebi pa jih je kljub temu mogoče upoštevati na podlagi člena 76(2) Uredbe št. 207/2009.
- 42 Drugič, brez poseganja v posebno pravilo, ki se uporablja za postopke z ugovorom in ki je navedeno v pravilu 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95, je pred odborom za pritožbe še vedno mogoče prvič pravočasno predložiti dokaze, če je namen teh dokazov izpodbijati razloge, ki jih je upošteval

oddelek za izbris v izpodbijani odločbi. Ti dokazi so zato glede na dokaze, predložene pred oddelkom za izbris, dodatni in gre torej za dokaze, ki se nanašajo na nov element, na katerega se ni mogoče sklicevati pred navedenim oddelkom.

- 43 Poleg tega je treba poudariti, da mora stranka, ki prvič predloži dokaze pri odboru za pritožbe, navesti razloge, iz katerih so ti dokazi predloženi v tej fazi postopka, in dokazati nemožnost te predložitve v postopku pred oddelkom za izbris.
- 44 Nazadnje, kot je bilo poudarjeno v točki 38 te sodbe, je dokaze pred odborom za pritožbe mogoče prvič predložiti na njegovo zahtevo v okviru preiskovalnega ukrepa in v roku, ki ga ta določi strankam.
- 45 Iz tega izhaja, da je Splošno sodišče v točki 58 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da odbor za pritožbe ne more v vseh okoliščinah šteti, da so dokazi, ki so bili predloženi prvič pred njim, prepozni.
- 46 Prvi in drugi del prvega pritožbenega razloga je treba torej zavrni.
- 47 EUIPO v okviru tretjega dela pritožbenega razloga trdi, da je v izpodbijani sodbi napačno uporabljeno pravo, ker je v točki 60 te sodbe navedeno, da je obseg pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95 omejen na postopke z ugovorom.
- 48 V zvezi s tem je treba poudariti, da pravilo 50(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 2868/95, ki je pod naslovom X, imenovanim „Pritožbe“, sicer določa načelo, v skladu s katerim se določbe v zvezi s postopkom na oddelku, ki je sprejel sporno odločbo, smiselno uporabljajo v pritožbenem postopku, vendar je tretji pododstavek te določbe posebno pravilo, ki od tega načela odstopa. To posebno pravilo je lastno pritožbenemu postopku zoper odločbo oddelka za ugovore in natančneje določa ureditev pred odborom za pritožbe glede dejstev in dokazov, predloženih po izteku rokov, določenih ali navedenih na prvi stopnji (glej v tem smislu sodbo z dne 3. oktobra 2013, Rintisch/UUNT, C-120/12 P, EU:C:2013:638, točka 28).
- 49 Zato je Splošno sodišče v točki 60 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da se to posebno pravilo, ki je vsebovano v pravilu 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95, ne uporablja v okviru postopka za ugotovitev ničnosti na podlagi razlogov za absolutno ničnost.
- 50 Iz tega izhaja, da je treba tretji del prvega pritožbenega razloga zavrni.
- 51 EUIPO v okviru četrtega dela prvega pritožbenega razloga trdi, da je z izpodbijano sodbo odboru za pritožbe odvzeta pristojnost, ki jo ima na podlagi člena 76(2) Uredbe št. 207/2009, da presodi, ali je dokaze, ki so prvič predloženi pred njim, mogoče upoštevati.
- 52 Ta trditev EUIPO temelji na napačnem razumevanju izpodbijane sodbe.
- 53 Iz točke 66 izpodbijane sodbe namreč ne izhaja, da EUIPO ni smel izvajati svoje diskrecijske pravice, temveč to, da je odbor za pritožbe – s tem, da je štel, da dokazov, ki jih je družba European Food prvič predložila pri odboru za pritožbe, ni mogoče upoštevati zaradi njihove prepozne predložitve – napačno uporabil pravo.
- 54 V zvezi s tem je treba opozoriti, da člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 določa, da EUIPO lahko odloči, da ne upošteva dejstev, na katera se stranke niso sklicevale, ali dokazov, ki jih niso predložile v ustreznem roku.

- 55 Iz besedila tega člena izhaja, da je po splošnem pravilu ter če ni nasprotne določbe, predložitev dejstev in dokazov strank mogoča tudi po izteku rokov, ki jim je podrejena taka predložitev v skladu z določbami Uredbe št. 207/2009, ter da EUIPO nič ne prepoveduje, da bi upošteval dejstva in dokaze, ki so tako prepozno navedeni ali predloženi (glej v tem smislu sodbo z dne 13. marca 2007, UUNT/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, točka 42).
- 56 Nasprotno, iz navedenega besedila prav tako nedvomno izhaja, da to prepozno navajanje dejstev ali predložitev dokazov ni tako, da bi stranki, ki tako ravna, podelilo brezpogojno pravico, da od EUIPO zahteva upoštevanje takih dejstev ali dokazov. Člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 s tem, da pojasnjuje, da se zadnjenavedeni „lahko“ v takem primeru odloči, da ne bo upošteval takih dejstev ali dokazov, EUIPO namreč daje široko diskrecijsko pravico, pri čemer mora na tej točki obrazložiti svojo odločitev, ali jih bo upošteval ali ne (glej v tem smislu sodbo z dne 13. marca 2007, UUNT/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, točka 43).
- 57 Poudariti je treba, da je lahko to, da EUIPO upošteva prepozno predložena dejstva ali dokaze, upravičeno, kadar EUIPO meni, prvič, da so prepozno predloženi dokazi na prvi pogled dejansko upoštevni, in drugič, da faza postopka, v kateri je prišlo do te prepozne predložitve, in njene okoliščine ne nasprotujejo temu upoštevanju (glej v tem smislu sodbi z dne 13. marca 2007, UUNT/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, točka 44, in z dne 3. oktobra 2013, Rintisch/UUNT, C-120/12 P, EU:C:2013:638, točka 38).
- 58 Zato morebitno upoštevanje navedenih dodatnih dokazov nikakor ne pomeni „usluge“ eni ali drugi stranki, ampak mora izražati rezultat objektivnega in obrazloženega izvrševanja diskrecijske pravice, ki jo člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 daje EUIPO (sodba z dne 26. septembra 2013, Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, točka 111).
- 59 Iz tega izhaja, da je treba tudi četrti del prvega pritožbenega razloga zavriniti.
- 60 Zato je treba prvi pritožbeni razlog zavriniti kot neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog: rušenje ravnovesja med procesnimi pravicami strank in kršitev načel ekonomičnosti postopka in dobrega upravljanja

Trditve strank

- 61 EUIPO trdi, da izpodbijana sodba ruši ravnovesje med procesnimi pravicami strank v postopkih *inter partes* pred EUIPO in da je poleg tega v nasprotju z načeloma ekonomičnosti postopka in dobrega upravljanja, ker se lahko stranke odločijo, da ne predložijo dokazov ali stališč, oziroma da nekatere njihove vidike zamolčijo v okviru „taktik malomarnosti in zavlačevanja“.
- 62 Družba European Food odgovarja, da drugi pritožbeni razlog ni utemeljen in da temelji zgolj na domnevah, brez sklicevanja na kakršno koli upoštevno pravno določbo.

Presoja Sodišča

- 63 V skladu s členom 168(1)(b) in členom 169(2) Poslovnika Sodišča je treba v pritožbi jasno navesti izpodbijane elemente sodbe, katere razveljavitev se predlaga, ter pravne trditve, ki ta predlog posebej utemeljujejo, sicer je pritožba oziroma zadevni pritožbeni razlog nedopusten (glej v tem smislu sodbo z dne 10. julija 2014, Telefónica in Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 29).

- 64 Sodišče je tudi presodilo, da je treba kot očitno nedopusten zavreči pritožbeni razlog, ki se omejuje na splošne trditve in ne vsebuje natančnih navedb v zvezi s točkami izpodbijane sodbe, v katerih naj bi bilo domnevno napačno uporabljeno pravo (glej v tem smislu sodbo z dne 10. julija 2014, Telefónica in Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 30).
- 65 Drugi pritožbeni razlog se ne nanaša posebej na točke izpodbijane sodbe, temveč je z njim ta sodba zgolj na splošno grajana, ne da bi bile navedene točke, v katerih naj bi bilo napačno uporabljeno pravo. Zato je treba ta pritožbeni razlog zavreči kot nedopusten.
- 66 Na podlagi vseh zgoraj navedenih preudarkov je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 67 Člen 184(2) Poslovnika določa, da kadar pritožba ni utemeljena, Sodišče odloči o stroških. V skladu s členom 138(1) navedenega poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) istega poslovnika, se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov.
- 68 EUIPO s svojimi predlogi ni uspel, zato mu je treba v skladu s predlogi družbe European Food naložiti plačilo stroškov, povezanih s pritožbenim postopkom.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) se naloži plačilo stroškov.

Podpisi